

OMANÄOLINE

Tartu Karlova linnaosa suurte puitmajade vahele peitunud väikesest hoonest on perekond Kurm kujundanud endale valgusküllase ning värvirõõmsa kodu.

Äp

Teet Reier
teet.reier@aripaev.ee



Kurmide ehk siis Kristina, Tarmu ja Kristjani kodu pole Eha tänava veerest lihtne leida. Suured ja enamasti eelmisel sajandil viimati värskendatud värvikorruga puithooned on oma kulunud esiküljed vastu kitsukest tänavat pressinud.

Väike puumaja jääb tänavaservast aga astme võrra tahapoole ega ürita oma mahtudelt ümbritsevaga sobituda. Samuti tõmbab eraldusjoone naabermajadega hoone täiesti uuenenud välimus.

Ookerkollane laudis, tumehall plekk-katus ning valged puitaknad on kui väljakutse: aeg on teilgi ennast veidi värskendada lasta, kulla naabrid. Igatahes eeskuju, millelt snitti võtta, on kenasti olemas.

“Maja täpset ehitusaastat kahjuks teada pole, küll on aga teada, et Karlova mõisamaadel hakati massiliselt majaehituseks krunte jagama 1905. aastal. Eks meiegi majake umbes sellest ajajärgust pärit ole,” räägib perenaine Kristina Kurm.

Renoveerides üllatustest puudu ei tulnud

“Igatahes tuli ostuotsus ruttu. Leidsime internetist uue kuulutuse, käisime sama päeva lõuna ajal hoonet vaatamas ja siis oli põhimõtteliselt selge, et see on just see, mida vajame,” meenutab abikaasa Tarmu.

Ning lisab, et kui algselt ehitati maja ühepereelamuks, siis nõukaajal, kui linnas elamispinnaga kitsas käes oli, mahutati hoonesse koguni neli korterit, all kaks kahetoalist ja teisel korrusel kaks kööktuba. Hoone tagaküljele oli eelmise sajandi kuuekümnenda-



► Palju naturaalseid materjale: puitu, kivi, lubikrohvi ning mitte kübekestki kipsplaati – just selline on Kurmide kodu sisemine pool.